

Les TE seran punt d'arrancada de la Marxa per la Independència el dia 23 de juny

Tot i l'escepticisme d'alguns o la incredulitat d'altres sobre la possibilitat que Catalunya assolisca la independència, avança amb força un moviment social que ha posat data a aquesta possibilitat: l'11 de setembre del 2014.

BARCELONA L'EBRE

Un tant per cent molt baix de la població es creu a dia d'avui que és possible aconseguir la independència de Catalunya. En alguns casos, de tant de sentir-ne a parlar durant dècades, consideren el tema ja gastat. En altres, el veuen inviable, siga perquè l'Estat espanyol té l'exèrcit o per l'última versió del centralisme: la desaparició dels bancs i caixes catalans camí de Madrid. Però malgrat aquest escepticisme característic de la idiosincràsia catalana, el que sí que podem dir ja des d'aquesta setmana és que s'ha constituït amb tota solemnitat una Assemblea Nacional Catalana (ANC) que s'ha marcat com a objectiu impulsar Catalunya perquè se'n declare la independència l'11 de setembre del 2014, d'aquí a 30 mesos, a partir de la força dels ajuntaments, o per un sufragi en què hauria de participar el 50% de l'electorat per obtenir més d'un 55% dels vots fa-

vorables.

Però per arribar al 2014 encara hi ha molt de camí per recórrer. De moment, el que es va fer el dissabte 10 de març va ser escenificar, des d'un lloc emblemàtic, el Palau Sant Jordi, que més de 6.000 persones van celebrar una assemblea constituent per aprovar-ne els estatuts i marcar el full de ruta. Tot plegat, enmig de moments emotius, com va succeir amb l'entrada del doctor Moisès Broggi i dels doctors Domènech i Badia, il·lustres representants de l'independentisme de l'Assemblea de Catalunya dels anys 70. D'altra banda, entre els suports que va rebre l'assemblea constituent, les cròniques periodístiques destacaven els de Josep Guardiola, Joaquim Maria Puyal, Antoni Bassas, Jordi Pujol o Josep Maria Terricabras, a més dels diversos representants sindicals (com ara Pepe Álvarez) i polítics (com els principals dirigents d'ERC i ICV) que hi van acudir com a invitats.

EL FULL DE RUTA NACIONAL I L'EBRENC El primer pas cap a la independència, ara que el procés ja està validat democràticament en assemblea, serà l'elecció d'un secretariat nacional i territorial el dia 31 de març, on podria continuar tenint un protagonisme important la xertolina establida a Barcelona Carme Forcadell.

Un moment de l'assemblea al Palau Sant Jordi, dissabte. / L'EBRE

dell (que va tindre una participació molt destacada durant l'assemblea constituent de les Terres de l'Ebre), junt amb dos persones més, per potenciar el paper ebrenc dins la direcció nacional del moviment, de moment poc visible. L'altra data important serà el dia 23 de juny, quan des de deu punts sortirà una Marxa per la Independència que recorrerà Catalunya durant dos mesos i mig per culminar l'11 de setembre en una primera gran manifestació a Barcelona que tindrà com a lema *Catalunya, nou estat d'Europa*.

Ja dins de l'any 2013, d'una banda

es començarà a redactar la que seria la primera constitució de Catalunya; mentre que de l'altra l'Assemblea Nacional Catalana impulsarà que els ajuntaments vagin fent consultes independentistes dins els plenis corresponents. Això serà des de l'Associació de Municipis per la Independència, el vicepresident de la qual és l'alcalde de Tortosa, que podria tindre així un paper destacat en el cas de les Terres de l'Ebre, a l'estil del que té Vila d'Abadal, alcalde de Vic.

Pel fa a les Terres de l'Ebre, els responsables del moviment han expli-

cat que van ser un centenar els que van acudir a l'ANC de Barcelona, i que des dels òrgans de direcció nacional ja els han marcat deures importants: concretament, la sortida d'una de les deu seccions de la Marxa per la Independència del 23 de juny, i també una especial responsabilitat pel que fa a l'extensió de l'independentisme des del que s'anomena la Regió 5, ja que des d'un territori cruïlla s'ha d'arribar al nord de Castelló (Maestrats) i est d'Aragó (la Franja). En aquest sentit, la Regió 5 identifica ja les Terres de l'Ebre i el Matarranya (un total de cinc comarques), i té al capdavant una vintena de persones.

És important constatar que a l'Ebre el moviment encara està en fase d'arrancada, com ho demostra que hi ha més assemblees locals pendents de constituir-se (Tortosa, Jelsús, els Muntells, Alcanar, Gandesa, l'Ampolla, Roquetes i Rasquera), que ja constituïdes. Actualment, les ja operatives són: Xerta, l'Ametlla de Mar, Deltebre, Amposta, Ribera d'Ebre i Terres de l'Ebre. I una altra dada destacable és que, més enllà de la força de Carme Forcadell, encara manca un lideratge clar, i més si tenim en compte que els moviments assemblearis precedents del territori n'han tingut. Declaració des de l'exili. ■